

ringerne. Der findes i dag en bestyrelse i Videnscenteret, der sætter sig ned og ser på, hvad det er for områder, man ønsker at indsamle og indhente viden om, og indimellem tager man også nogle opgaver, når ministeren kommer og siger, at på det her område mangler vi viden. Men det er en selvstændig bestyrelse, der varetager prioriteringerne, det er ikke ministeren.

Og det er her, Socialdemokratiets og min kritik kommer ind, for i fremtiden bliver det ministeren, der alene skal komme med bud på de områder, man ønsker at indsamle viden om, og så vil man udbyde til private eller til græsrodsorganisationer eller andre at indsamle viden om det.

Men i dag har vi et uafhængigt videnscenter, der uafhængigt af ministeren kan vælge at indsamle viden.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Når man har lyttet til debatten om Videnscenter for Ligestilling i dag, må man jo sige, at det igen er lykkedes for regeringen at sætte en helt ny kraftfuld politisk dagsorden for ligestillingsdebatten, ligesom det er lykkedes den at sætte en ny kraftfuld debat om ulandsbistanden, om arbejdsmarkedet, om arbejdsmiljøet, om integrationen, om gældsafviklingen, om menneskeretigheder. Det, som bare er så ærgerligt, er, at det som sædvanlig er på en negativ baggrund, nemlig besparelser, nedlæggelser og indskrænkninger.

Vores beskedne bidrag til en mere konstruktiv tilgang er ændringsforslaget, og det, som var målet med det, var at beskytte den opgave, det er at sikre, at der er et videnskabsmæssigt grundlag for vores ligestillingsdebat, og sikre os imod, at en minister igen, som andre ministre, tilranede sig råderet over forholdsvis frie midler. For det, der er effekten i dag, er, at der ikke længere vil være noget lovmæssigt grundlag for at løse opgaven.

Dermed forsøgte vi også at beskytte midlerne mod finansministerens griskhed i forhold til kommende besparelser.

Derfor savner vi stadig væk svaret på, hvordan ministeren vil prioritere brugen af de 5 mio. kr., som er til stede til opgavens løsning, og hvorfor det er et problem, at den vigtige opgave, som ministeren anerkender at det er, er lovfæstet, for én af de gåder, der svæver i vinden, er, hvorfor ministeren ikke vil have et lovgrundlag.

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Til hr. Kamal Qureshi vil jeg sige, at i og med at hr. Kamal Qureshi er læge og også sundhedsordfører, så troede jeg faktisk, at det var noget, hr. Kamal Qureshi interesserede sig for. Fakta er altså, at forskningen er skæv, og fakta er også, at man ofte nedprioriterer kvindesygdomme i sundhedsvæsenet, men hvis hr. Kamal Qureshi og SF har en anden vurdering, må man jo give udtryk for den, når vi skal debattere det, og når der kommer oplæg på det område. Det er i hvert fald noget, jeg interesserer mig for.

Så bliver der spurgt om, hvad vi vil oprette: Jamen vi vil da ikke oprette noget. Vi har nedlagt noget, fordi vi synes, det er overflødigt, og så mener vi stadig væk, at der er behov for forskning på området, at der kan være behov for at få afdækket en lang række spørgsmål, og det er så det, de 5 mio. kr., der nu bliver overført til ligestillingsafdelingen, skal bruges til.

Til fru Mette Frederiksen, der nu taler om en skjult dagsorden, der går ud på, at kvinderne hører til derhjemme: Jeg synes simpelt hen, at det er så lavt, og det er en nedværdigelse af kvinders intelligens. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man vil være bekendt at stå og sige, at fordi vi laver nogle forslag, der giver familierne nogle muligheder, er der bare nogle dumme gæss, nogle kvinder, der vælger at gå derhjemme. Sikke et menneskesyn, og jeg vil bare sige, at det kan jeg slet ikke følge.

Til fru Anne Grete Holmsgaard vil jeg sige, at jeg er meget optaget af ligelønsspørgsmålet, men jeg tror ikke, at ligelønsstatistikken gør det alene. Derfor er vi også i ligestillingsafdelingen begyndt at forberede nogle projekter, der skal se på, hvordan lønforhandlingerne foregår, for det er også ofte dér, at der er nogle mekanismer, der gør, at kvinderne simpelt hen ikke får den samme løn som mændene. Det er så nogle af de ting, hvor vi vil prøve at gå ind og grave et spadestik dybere. Og jeg tror faktisk, at det bl.a. er på den måde, at man skal komme uligelønnen til livs.

Det samme svar vil jeg gerne give til fru Sandy Brinck.

Til fru Sophie Hæstorp Andersen vil jeg sige, at det jo ikke er meningen, at græsrodder skal indsamle og formidle viden, men de skal være med til at skabe debatten. Det mener jeg også er deres funktion, og det er derfor, de i sin tid opstod, netop fordi de mener, at der skal skabes debat om det her område. Den funktion kan man så styrke, men indsamling og formidling af viden skal selvfølgelig fortsat foregå på de høje-